בעי רב פפא יש יד לקדושין וכו'. לפי' ביד מוכיח קמיבעיא ליה מי אמרינן הני דלא לתרבו להו יהות בהדיא גמרינן כמה מילי מנדרים או אין יד ולפי מוכיח דנדרים שאני דחמירי דלפי' בדבורא בעלמא חיילי משא"כ בקדושין שהן נרכין אינה מעשה כסף או שטר או ביאה: דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי ונתן לה שתי פרוטות ואמר לחברתה "ואת" מי אמרינן ואת נמי אמר לה לחברתה. וכי אמרה דניחא לה הוה מקודשת דחברתה קבלה בשליחותה דקי"ל בפ' האיש מקדש (קדושין דף נב.) דאשה נעשית שליח לחברתה ואפילו במקום שנעשית לה נרה אבל ליכא לפרושי בטתן פרוטה לו ופרוטה לזו דודאי משמע דכה"ג ליכא לספוקי כלל בוחת חזאי ואפילו תמלא לומר אין יד לקידושין [קדושין] עצמן הן: או דלמא ואת חזאי אמר לה לחברתה. דאמ"ג דלא משמע הכי ויד מוכיח הוא דוחת נמי קאמר כיון דאין יד לא מהני הכך קידושין ואמרי' ואת חזאי קאמר: והא מדאמר ליה רב פפא לאביי מי סבר שמואל דידים שאין מוכיחות הויין ידים מכלל דסבירא ליה לרב פפא דיש יד לקידושין: בעי רב פפא יש יד לפאה או אין יד. לפאה, היכי דמי אילימא דאמר "הדין אוגיא ליהוי פאה והדין נמי", ההיא פיאה מעלייתא היא, כי קא מיבעיא ליה כגון דאמר "והדין" ולא אמר "נמי" מאי, כמכלל דכי אמר שדה כולה תיהוי פאה היא פאה? אין והתניא "מנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה ת"ל פאת שדך" מי אמרינן כיון דאתקש לקרבנות מה קרבנות יש להם יד אף פאה יש לה יד או דלמא כי איתקש דתניא מעמך

תורה אור

"בעי רב פפא יש יד לקידושין או לא, היכי דמי אילימא דאמר לה לאשה "הרי את מקודשת לי" ואמר לחברתה "ואת" מי אמרינן "ואת נמי" אמר לה לחברתה "ואת" כי אמרינן "ואת נמי" אמר לה לחברתה אי דלמא "ואת חזאי" אמר לה לחברתה ולא תפסי בה קידושין בחברתה ומי מיבעי ליה לרב פפא והא מדאמר ליה רב פפא לאביי "מי סבר שמואל "ידים שאין" מוכיחות הויין "ידים" מכלל דסבירא ליה לרב פפא דיש יד לקידושין, הא מנו מאי דסבירא ליה לשמואל אמר ליה לאביי בעי רב פפא יש יד לפאה או אין יד. לפאה, היכי דמי אילימא דאמר "הדין אוגיא ליהוי פאה והדין נמי", ההיא פיאה מעלייתא היא, כי קא מיבעיא ליה כגון דאמר "והדין" ולא אמר "נמי" מאי, כמכלל דכי אמר שדה כולה תיהוי פאה היא פאה? אין והתניא "מנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה ת"ל פאת שדך" מי אמרינן כיון דאתקש לקרבנות מה קרבנות יש להם יד אף פאה יש לה יד או דלמא כי איתקש דתניא מעמך

יש יד לקידושין. היכא דלא מפרש ממה מקודשת לי אלא ביד דקידושין קא מקדש לה כדקא מפרש מי הוי יד לקידושין ומקודשת או אין יד לקידושין ואינה מקודשת: פשיטא. כיון דאמר ואת נמי קידושין עצמן נינהו דבאותן קידושין דקידש לאחברתה מקדש לה נמי ויד אור יד אלא קידושין נעשיה נינהו: או דלמא. הא דאמר "ואת" לאו משום דתהוי מקודשת קאמר לה אלא הכי קאמר להו אותה חזאי לומר ואת פליגיתא חזית דקרישנא לה: וסא אמר ליה רב פפא לאביי וכו': בפ"ק דקידושין (דף ה:) בהלכה קמייתא אמר שמואל נתן לה כסף או שוה כסף ואמר לה "הרי את מקודשת, הרי את מאוכסת וכו' ואמר ליה רב פפא לאביי למימרא דסבר שמואל דידים שאין מוכיחות הויין ידים, מדאמר ליה רב פפא הכי אלימא דשמואל דידים שאין מוכיחות הויין ידים: מכלל דס"ל דיש יד לקידושין. היכא דמוכיחות: קדש מנו מאי דס"ל לשמואל קאמר ליה לאביי. דהכי קאמר מי סבירא ליה לשמואל דיש יד לקידושין, ואם תמלא לומר דיש לה יד מי בעינן ידים מוכיחות או לא: אוגיא. שדה כדאמרינן במס' [ברכות] (דף ו.) וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא כלומר כתלמים לבקעה: פאה מעלייתא היא. הלי שדה אחר דאמר והא נמי: תלמוד לומר פאת שדך. כלומר כולה שדך: כיון דאיתקש לקרבנות מה קרבנות יש להן יד. כדאמרינן במתני' אם לא נתן יד. דלמא כי איתקש לכל תאחר הוא דאיתקש לבל תאחר כקרבן אבל בכה"ג לאיתקש ליה יד לא איתקש: מעמך

יש יד לקידושין. מי יגלפי' מגדרים לגדרים ל' הקדש הן שמתפיס בדברים וקידושין נמי ל' הקדש כדאמרי' בקידושין (דף ב:) דלכסף קני לה אקידושין אסקר לה אל"ש בהקדש אלבן מהני בהו יד כגדרים או דילמא קידושין ודאי מילי נינהו ומהוה הוא בגדרים ולא הוה יגלפינן מיניהו אי לאו הקישא: אלא כגון דאמר לה לאשה הרי את מקודשת ואת. מי אמר לה לחברתה כו' לאו משום דמתפקא ליה אי מוכח דמיניה ואת נמי לא מלמא מוכח נמי לגמירנו ואת חזאי לאי מתפקא לן בהי מוכח מפי אפי' אמ"ל דיש יד לקידושין הכא לא הוי יד כלל מודכי' לפיל גבי מודכי' ממך כיון דמתפקא לן אי מוכח לגאסור אשה לאחר דבר לא הוי יד כלל אלא ודאי פליגא ליה דמוכח מפי לגמירנו ואת נמי אלבן אם יש יד לקידושין הוי מקודשת אי דלמא אם יש יד לקידושין ומפרשינן ליה ואת חזאי לאם אפשר לפרשו בכפיון אחר אפילו אין יד לקידושין פ"כ מקודשת היא ומשבחנא למייני כגון שנתן לגלגוזה ואי יש יד אלבנה הכלגוזה ע"י הקישא דמתגין בפ' שקדש ממש בשים וקבלה אחת מהן ע"י כולם לאם נתן גם לשניה פרוטה פליגא דהוי כמו ואת פליגא ליה דמוכח מפי לגמירנו ואת נמי: והא מדאמר ליה רב פפא לאביי מי סבר שמואל דידים שאין מוכיחות הויין ידים. בפ"ק דקידושין (דף ה:) נגי הא דאמר רב פפא לאביי מי סבר שמואל דידים שאין מוכיחות הויין ידים מקודשת ולא אמר לי מקודשת: הדא מנו לגמירנו לכל מילי: מי יגלפי' מגדרים לגדרים ל' הקדש הן שמתפיס בדברים וקידושין נמי ל' הקדש כדאמרי' בקידושין (דף ב:) דלכסף קני לה אקידושין אסקר לה אל"ש בהקדש אלבן מהני בהו יד כגדרים או דילמא קידושין ודאי מילי נינהו ומהוה הוא בגדרים ולא הוה יגלפינן מיניהו אי לאו הקישא: אלא כגון דאמר לה לאשה הרי את מקודשת ואת. מי אמר לה לחברתה כו' לאו משום דמתפקא ליה אי מוכח דמיניה ואת נמי לגמירנו ואת חזאי לאי מתפקא לן בהי מוכח מפי לגמירנו ואת נמי אלבן אם יש יד לקידושין הוי מקודשת אי דלמא אם יש יד לקידושין ומפרשינן ליה ואת חזאי לאם אפשר לפרשו בכפיון אחר אפילו אין יד לקידושין פ"כ מקודשת היא ומשבחנא למייני כגון שנתן לגלגוזה ואי יש יד אלבנה הכלגוזה ע"י הקישא דמתגין בפ' שקדש ממש בשים וקבלה אחת מהן ע"י כולם לאם נתן גם לשניה פרוטה פליגא דהוי כמו ואת פליגא ליה דמוכח מפי לגמירנו ואת נמי: הדין אוגיא. שדה כדאמרינן במס' [ברכות] (דף ו.) וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא כלומר כתלמים לבקעה: פאה מעלייתא היא. הלי שדה אחר דאמר והא נמי: תלמוד לומר פאת שדך. כלומר כולה שדך: כיון דאיתקש לקרבנות מה קרבנות יש להן יד. כדאמרינן במתני' אם לא נתן יד. דלמא כי איתקש לכל תאחר הוא דאיתקש לבל תאחר כקרבן אבל בכה"ג לאיתקש ליה יד לא איתקש: מעמך

כב א ב מיי' פ"ד מהל' אישות הל' ב סמג עשין מח [עוש"מ אה"ע סי' לו סעיף ס ע"ש]:

כג ג ד מיי' פ"ב מהל' מתנות עניים הל' יב: כד ה מיי' שם הל' יא ושין נכ"מ:

תוספות

יש יד לקידושין. פירוש מסיכה מיהי יד לקידושין והלא בנדרים לא יהיגיו יד אלא בדברים כדאמרי' לעיל ומ"מ אמרינן היכא דלא מלמא מוכח אלא בכל מילי נינהו ומהוה הוא בגדרים ולא הוה יגלפינן מיניהו אי לאו הקישא: אלא כגון דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי ואת. מי אמר לה לחברתה כו' לאו משום דמתפקא ליה אי מוכח דמיניה ואת נמי לגמירנו ואת חזאי לאי מתפקא לן בהי מוכח מפי לגמירנו ואת נמי אלבן אם יש יד לקידושין הוי מקודשת אי דלמא אם יש יד לקידושין ומפרשינן ליה ואת חזאי לאם אפשר לפרשו בכפיון אחר אפילו אין יד לקידושין פ"כ מקודשת היא ומשבחנא למייני כגון שנתן לגלגוזה ואי יש יד אלבנה הכלגוזה ע"י הקישא דמתגין בפ' שקדש ממש בשים וקבלה אחת מהן ע"י כולם לאם נתן גם לשניה פרוטה פליגא דהוי כמו ואת פליגא ליה דמוכח מפי לגמירנו ואת נמי: הדין אוגיא. שדה כדאמרינן במס' [ברכות] (דף ו.) וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא כלומר כתלמים לבקעה: פאה מעלייתא היא. הלי שדה אחר דאמר והא נמי: תלמוד לומר פאת שדך. כלומר כולה שדך: כיון דאיתקש לקרבנות מה קרבנות יש להן יד. כדאמרינן במתני' אם לא נתן יד. דלמא כי איתקש לכל תאחר הוא דאיתקש לבל תאחר כקרבן אבל בכה"ג לאיתקש ליה יד לא איתקש: מעמך

מעמך

כו'. משמע סברות שמואל וכ"ב פפא אינו מסכים לשום אחת מהן דאמר ליה לאביי דשמואל סבר יש יד לקידושין גם מוכיח לא בעיא, קאמר רב פפא לדידי אפי' ביש יד מקפקא לי ומיהו בהא דקאמר שמואל דלא בעיא מוכיח קשיא לי מדידיה: אי דלמא לנפקותא. דמשמע ליה דמייני אלא נמצא לו עוד בשדה מדמתפקא ליה ודלמא הדין לנפקותא קאמר אלמא אלא נמצא לו עוד בשדה לאוגאתא ביומו כ"ח אי דלי מצאר לו יותר לא הוה מלינן לנפקותא קאמר כיון שנמצא לו עוד בשדה לאוגאתא והוי כאילו אמר ואת נמי: אוגיא. שרוגה בהסיא דפ"ק דברכות (דף ו.) קיימי עלן כי כסלא לאוגיא פי' כתלים סביב הסרוגה וכמו אין מוסין עוגיות לגפנים פ"ק דמ"ק (דף ב.) וכן עגל שרוגה [דחגיגה] (חגיגה דף כב.): מגין שאם לא לעשות כל שדהו פאה אמר"ג דכתיב לא תכלה לעשות כל שדהו לפאה אבל אם יעשה כל שדהו פאה קודש שיתחיל לקוט לא קרינן ביה לא תכלה ביומא, דפ"ק דפאה עד שלא קצר שבלת הלאגוזה לא מחייבה שדהו בפאה משקצר שבלת הלאגוזה מחייבה בפאה בקצ לעשות כל שדהו פאה עושה ומייהו דקאמר מ"ל פאת שדך דכיון דהתחיל לקוט קרינן בכולה פאת שדך: אי דלמא כי איתקש לכל תאחר הוא דאיתקש. דזקא לכל תאחר כדכתיב בקרבן ולא לגמרי אחרי דכתיב דברים כתיבי בהאי קרא דליכא לאקושיהו לכל מילי:

כז. מנין שאם לא לעשות כל שדהו פאה. דמשמע ליה דמייני אלא נמצא לו עוד בשדה מדמתפקא ליה ודלמא הדין לנפקותא קאמר אלמא אלא נמצא לו עוד בשדה לאוגאתא ביומו כ"ח אי דלי מצאר לו יותר לא הוה מלינן לנפקותא קאמר כיון שנמצא לו עוד בשדה לאוגאתא והוי כאילו אמר ואת נמי: אוגיא. שרוגה בהסיא דפ"ק דברכות (דף ו.) קיימי עלן כי כסלא לאוגיא פי' כתלים סביב הסרוגה וכמו אין מוסין עוגיות לגפנים פ"ק דמ"ק (דף ב.) וכן עגל שרוגה [דחגיגה] (חגיגה דף כב.): מגין שאם לא לעשות כל שדהו פאה אמר"ג דכתיב לא תכלה לעשות כל שדהו לפאה אבל אם יעשה כל שדהו פאה קודש שיתחיל לקוט לא קרינן ביה לא תכלה ביומא, דפ"ק דפאה עד שלא קצר שבלת הלאגוזה לא מחייבה שדהו בפאה משקצר שבלת הלאגוזה מחייבה בפאה בקצ לעשות כל שדהו פאה עושה ומייהו דקאמר מ"ל פאת שדך דכיון דהתחיל לקוט קרינן בכולה פאת שדך: אי דלמא כי איתקש לכל תאחר הוא דאיתקש. דזקא לכל תאחר כדכתיב בקרבן ולא לגמרי אחרי דכתיב דברים כתיבי בהאי קרא דליכא לאקושיהו לכל מילי:

מעמך

גליון הש"ס

בר"ן ד"ה מיגו כו'. דהייגו מתיגה הגם לידה. ק"ל דנפ"ר מאי פרכינן מכלל דס"ל נר"פ יש יד והייגו דמשמע דמוכיחות מהני כמ"ש כר"ן והא כתם דיסיב ב ואיכא מתיגה מעשה בתמת הוי יד כמו בגם דעיקרו מוכיח

הלכך לא מהני לפמנא אחוזו לפמנא דמוכיח: הר"ל פאת שדך. ולא כתיב פאת שדך ש"מ אפי' אם לא מעשה בתמת הוי יד כמו בגם דעיקרו מוכיח

ואפ"ה מהני ליה בהדי דברים שאין לכם מיעוט דמוכיח יכול לדם לעשות כל גורנו תרומה רק שיתחיל מעט מעט לאחים דמשמע שעיריה ניכריה דהא פאה שדך מעט לפמנא תחלה בדפרישות

שיעור אבל בתרומה מכיון שנתמתה בכרי אל פליה מיזב מעוה תרומה דבעינן מיריה ניכריה הלכך בתרומה לא מהני ליה אין לו שיעור וה"ל מתנן ליה ביזוכלמי דפאה:

הפקר